

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KOZLONY.

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általános a katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük.)

XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak. 1895. márc. 6-án.

Megjelen hetenkint 2-szer: szerdán este és szombaton este. <i>Híreket nem adnak vissza.</i>	Előfizethető a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, szt.-István-tér 1.	Felolós szerkesztő: BARABÁS ALBERT.	Előfizetési ár: Egész évre . . . 5 frt — kr. Félévre . . . 2 frt 50 kr. Negyedévre . . . 1 frt 25 kr. Egyes szám ára 5 kr.	A 30 helyre osztott oldal helyenkint 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr. Nyitlító soronként 50 kr. Többszöri hirdetéseknek engedély.
--	---	---	--	---

A déli vasut államosítása.

A déli vasut ügye az utolsó évtized alatt valóságos gordiusi csomóvá lett. Többiben szóba került, hogy államosítani kell, s tavaly a liberális lapok (tehát a zsidó-tőkepenészek szócsüvei) már mint pozitívumot emlegettek, hogy a déli vasut rövid idő alatt állami kezelés alá jut.

Azt hisszük, a jóvendülést elsiették. A déli vasut államosításával körülbelül úgy vagyunk, mint a becsipett paraszttal, aki elment az új plébánoshoz és arra kérte, hogy szerezzen neki jó feleséget. Mikor a plébános megnyugtatta, hogy majd utána néz, a paraszt habozva így szólt: „De van ám a dolognak egy bibéje is.“ — No micsoda? kérdezte a plébános. — „Hát csak az íftisztelendő ur, hogy él még a feleségem.“

A déli vasut államosításának is van valami bibéje, mert már régen elővették volna. Nézetünk szerint a déli vasut a monarchiával szemben nemcsak közgazdasági, hanem jogi problémává nőtte ki magát. A déli vasut ugyanis egy mellékága a Ferdinánd-északi vasutnak.

Ki ne emlékeznék arra, hogy a Rothschild-csoport, mely e vasut részvényeinek tulajdonos részét bírja, miképp hosszabbította meg e vasut koncepczióját a jövő század első negyedéig, valóságos győzelmet aratva a kormány és a népképviselőtől? Rothschild úgy okoskodott, hogy e hosszú idő alatt a vasut üzeme és részvényei vagy oly magasra emelkednek, hogy még kérni fogják, hogy az államot ne terheljék ennek beváltásával, vagy olyan csekély lesz a jövedelem, hogy e miatt erőszakolják majd az állam nyakára.

Hasonlóképp áll Magyarország a déli vasuttal szemben, sőt rosszabbul, mert a Tisza-Wekerle-Bánffy regime óta szőröstülbőröstül a zsidó nagytőkepenészeknek van kiszolgáltatója. Mint az akasztott ember a kötélen, úgy függ Magyarország az internacionális zsidó pénzhatalmaktól.

A népek tulajdonképen érdekében volna, hogy a déli vasut elveszítse privilégiumait, melyeket az ország kárára használ. A déli vasut hosszú hálózatán lassu és borzasztó drága a közlekedés, a szállítási árakat pedig tetszése szerint szabja ki. Fiumét a déli vasut lehetőleg elhanyagolja, Triestet dédelgeti s mégis évtizedek

óta a magyar kormány előtt „nebántsd virág“ számba megy.

Más államban már régen szekvesztráltak és állami üzembe vették volna. Nyet azonban Magyarország nem mer tenni, daczára, hogy a zsidó „Egyenlőség“ csak nem rég kegyeskedett megírni, hogy a magyar nemzet megérdemli, hogy az Isten második kiválasztott népének neveztessek!

A déli vasut részvényeit Rothschildon kívül francziák bírnak s így e nagyfontosságú kérdésben külföldieké a döntő szó. A déli vasut egyáltalán nem igen veszi tekintetbe, hogy Magyarország önálló állam, s mindössze a budapesti üzletvezetőséggel hint port a szembe.

Kétségtelen, hogy vasutakat erkölcsös mondásokból építeni nem lehet, de a Rothschild-ház mégis túlzásos „praktikusan“ járt el a déli vasut körül. Maga a „Neue Freie Presse“ írta 1865-ben, hogy „Rothschild a déli vasutat egész Triestig Bruck minisztertől vásárolta és pedig 100 millió forintért és 5 1/2 % -os tisztabevétel garanciája mellett 1868-ig.“

Hihetetlen, hogy mily naiv fizetési feltételek állapítottak meg akkor a vevővel szemben. Az igazán leonini szerződés így hangzott: a 100 millió vételárból 30 millió azonnal kifizetendő; a többi akkor, ha a vasut tiszta jövedelme 7%-ra rug, azaz, ha Rothschild kegyes lesz ennyi jövedelmet beösmerni.

Mesének látszik ez, s mégis való! A 100 millióból tehát 70 millió maradt még lefizetendő, de ennek is 9, kamatnélküli részletet engedélyeztek.

A Neue Freie Presse így okoskodott 1868-ban:

Rothschild tartozik 70 millió frttal. Ha az elengedett kamatokat levonjuk, marad 65,425.000. Ebből leszámítva a tíz évi adómentességet per 10,000.000 frt, akkor az egész vételár 100 millió helyett csak 55 1/2 millió. Ehhez még hozzászámítandó az illeték-, bélyeg- és vámentesség és — a legmagasabb tarifák.

Mit kapott tehát az állam a mikor eladta a vasutat?

És mit fog fizetni, a mikor beváltani kénytelen?

Ez aztán egy igazi üzlet!

A vasut ma egy részvénytársaság kezében van, mely Párisban székel, de fekélyt képez állami életünkben. Az állam

bizonyára be fogja adni a derekát a zsidó tőkepenészek előtt. Az is bizonyos, hogy a Neue Freie Presse ma nem ír ugy a déli vasutról, mint 1868-ban, s nem fogja figyelmeztetni az országot, hogy még 30 millióval tartozik a társaság.

A déli vasut ügyével foglalkoznia kell minden komoly és tisztességes politikusnak. (b. a.)

BELFÖLD.

— Néppárti mozgalmak. Mint lapunknak jelentik, Esztergom megye közbölkuti kerületének legnépesebb községében, Szőlgyében megmozdult a néppárt. A mozgalmat nem a plébános. hanem maguk a falubeli intelligens gazdák indították meg, kiknek élén Sipos János, Szabó Pál és Postár András állanak. A kibocsátott ívet eddig 90-en írták alá, de biztosra vehető, hogy Szőlgyén 300 szavazó polgára közül alig lesz 15 Judás. Május hó 25-én néppárti gyűlést fognak tartani, melyen a közbölkuti kerület összes választói részvesznek. Kóbe k István mostani liberális képviselőnek kifelé áll a szekere rudja, s helyébe Haydin Károly budapesti jó nevű ügyvédet léptenk föl, a ki a néppártnak egyik buzgó és igen tehetséges híve. — A Nagykanizsán tartott néppárti nagygyűlés szervezése czéljából márcz. 5-én daczára a zuhogó esőnek, N. Kanizsának és vidékének mintegy 500 néppárti választója értekezletre gyűlt össze. Az értekezlet mindenekelőtt egy százas rendező bizottságot alakított, majd a gyűlés idejét és módját határozta meg. E szerint a gyűlést ápr. 19-én délután 3 órakor tartják meg. A vidékről érkezőket a vasutnál ünnepélyesen fogadják s impozáns menetben vonulnak a gyűlés helyére, a hol a szónokok a beszédeket rögtön megtartják. Nagy lelkesedést keltett az értekezlet elnökének az a jelentése, hogy a nagygyűlésen Zichy Nándor gróf fog elnökölni, a ki ez alkalommal több főrend társaságában utazik le Kanizsára.

— Újabb állami segély. A szegzárdi anyakönyvvezetők: dr. Hirling Adam főjegyző és Mehrwerth Sándor jegyző újkör ezen állásukról leköszöntek, mivel csakis jegyzői teendőik elhanyagolása mellett teljesíthették az anyakönyvvezetést. A közigazgatási bizottság is tett felterjesztést a belügyminiszterhez, kérve, hogy Szegzárdra önálló állami anyakönyvvezetőt nevezzen ki. A miniszter azonban ezt nem tette, hanem 600 forint állami segélyt ajánlott fel a városnak, hogy szervezzen egy jegyzői állást s a megválasztandó jegyző vezesse az anyakönyvvezetést. A város képviselőtestülete szom-

Mai lapunk 8 oldal.

baton tartott ülésében beható tanácskozás után ezt határozta: Minthogy az alkalmazandó aljegyző és anyakönyvvezető helyettesésként 600 forint fizetésre volna csak utalva, abból a helyi viszonyok figyelembevételével állásának megfelelőleg megadni képesek válnának ennél fogva megkéri a képviselőtestület a belügyminisztert, hogy az állás szervezéséhez nyújtandó segélyt 800 frtra emelje föl. Ha pedig esetleg az állami anyakönyvvezetés megszűnik s így az ő czélra szervezett jegyzői állás feleslegessé válnék, az állam gondoskodik a jegyző ellátásáról.

Bosználás az igazságszolgáltatásban. Több ízben rámutattunk, hogy a szabadelvű kormány a kath. lapszerkesztőket boszúból a vádlottak padjára hurcoltatta, hogy a vallásügyi reformok ellen kifejtett akciójuk miatt őket elítéltesse. Ezt az állításunkat most egy zsidóvallású, ellenzéki képviselő, Visontai Soma megerősítette. A képviselőház keddi ülésén ugyanis szemére hánytja Erdély igazságügyminiszternek, hogy az igazságügyi politika terén a bosználás működik, mert a legyőzöttek sajtóperek révén a vádlottak padjára hurcoltatnak.

A néppárt nemzetiségi programjáról a horvát jogpárt közlönye, az „A grammer Zeitung” ezeket írja:

A néppárt nemzetiségi programjára kétségtelen bizonyossága a legnemesebb liberális érületnek. Ha a néppárt hű marad elveihez, ha állandóan megmarad álláspontján, akkor ne féljen a jövőtől, mert akkor ő fogja bevezetni a magyar államot és a magyar nemzetet. Azt hisszük, teljes bizalommal feltehetjük, hogy a párt élén álló nemes férfiak azon szeretetet, szabadság, igazság és türelmeség keretében fogják kifejtetni működésüket, a melyre hivatkoznak és ha ez így lesz, akkor a néppárt nemcsak a magyarországi nemzetiségek követésére számíthat, hanem a horvát nemzetére is.

†
Dr. Pellet Ödön
1833-1896.

Veszteség érte a magyar kath. klerust és fájdalmas gyász a székesfejvári káptalan. Egyik kiváló tagja, az egyházi és a hazafiúi erényekben egyaránt kitűnő dr. Pellet Ödön elköltözött az élok sorából.

TÁRCZA.

Gyermek-koldusok.

— A „Fejermegyei Napló” eredeti tárczája. —

Kevés ember van, a ki szánalmat ne érezne az oly gyermekek iránt, kik nyomorúságos helyzetben vannak. Már egy síró gyermek is részvétet kelt a felnőttnél, ki önkénytelenül visszaemlékezik saját gyermekkorának szomorú óráira; az árva. hajléktalan, éhes gyermek pedig, a ki nem tudja, hogy elhagyatottságában mihez fogjon, megindítja szívünket és segélynyújtásra ösztönöz.

Tudják ezt azok az egyének is, kiknek foglalkozása az emberek részvételére spekulálni, tudják mindazok, kik a koldulást üzletszerűen üzik és ezért legszívesebben gyermekeket használnak föl koldulásra. A világvárosokban regelenként száz meg száz kiskorú gyermeket zavarnak ki az utcákra, tekintet nélkül az időjárásra, hogy pénz kolduljanak. Ha esténként nem hoznak haza bizonyos összeget, kegyetlenül megfenyítődnek és pedig saját szüleik részéről, kik az összekoldult pénzt a megélésre, itatra és szórakozásra fordítják. Nem az igazán szegények küldik gyermekeiket koldulni, s dobják martalékul a testi és lelki veszedelmeknek, hanem többnyire az elzülltök és semmittevők, kik munka nélkül, ill. „jas mód” akarnak megélni. Ezek még arra képesek, hogy bérelnek, megvásárolnak és adnak oly szerzetellen teremtéseket, kik sem ülni, sem járni, sem beszélni tudnak!

A kik közel állottak hozzá és érezték szívének melegségét, gondolkodásnak nemességét, felebarát szeretetének kikapartatottságát, azok felképen soha nem fog elhalványodni az ő emléke. De az igeműködők szükebb körén, a város és a megye határain túl, országszerte öszinte részvétet kelt a halálhír, mert Pellet Ödön nemcsak papi működésében, hanem a közélet terén is megnyerte mindazok rokonszenvét és tisztelő becsületét, kikkel valaha érintkezésben volt.

Az ő élete nyitott könyv, buzdító és tanulságos lapokkal.

Az a végrendelet pedig, melyet halála után bontottak fel, bizonyosság arra, hogy az ő keze nem volt holt kéz. A mit egyszerű, takarékos életmód mellett összegyűjtötte sikerült évek hosszú során, azt nagylelkű bőkezűséggel öröklül hagyta humanitárius intézeteknek, egyházi szent czélokra és szűkölködő felebarátainak. Életében szeretet és becsülés környezte, halálában áldás fűződik nevéhez és emlékéhez.

Lapunk szombati száma már jelezte, hogy Pellet Ödön halálán van. Orvosai dr. Lauschmann és dr. Fanta már napok előtt megállapították, hogy nincs számára mentés. Súlyos vizibaj gyötörte már hetek óta, szívbántalmakkal kapcsolatosan. A nagy beteg dr. Kétyly egyetemi professzor is megvizsgálta a mult héten, de nem tudott segítséget nyújtani. Szombaton este felé kissé jobban érezte magát, s rokonai környezetében meg is vacsorázott. Három negyed 9-kor azonban hirtelen szélhűdés érte, s rövid szenvedés után örökre lehunyt a szemeit.

A gyászbeszámoló hírére vasárnap reggel kitűzték a fekete lobogót a Székesegyházra, a káptalani épületekre, a városházára, és a takarékpénztár épületére. A káptalan ülést tartott és a requiem tartásával Prifach József nagyprépostot kérte föl, a gyászbeszámoló pedig a következő értesítést bocsátotta ki:

A székesfehérvári káptalan szomorodott szívvel jeleníti dr. Pellet Ödön unak, boldogságos sz. Máriától csatlakoztatva a papság, székesfejvári székesegyházi önkormányzat, a császári és királyi felsőszékesegyházi káptalan, a sz. hittudományok bölcselészeti tudományi szakmai vizsgálatok és vizsgázói állásának, a szentesi sz. sz. felvétele után, a 7-én est 9 órakor életének 63-ik, áldásának 43-ik évében, súlyos és Isten akaratában való meggyógyással tört betegsége után történt gyászok alhunyta. A boldogulnak hűlt teteme folyó hó 10-én a székesegyházban d. a. 9 órakor tartandó engesztelő szent-mise után fog Szent-István-utcai lakásán beszenteltetni és a szedreskerti temetőben örök nyugalomra tétetni. Székesfejvár, márczius hó 8-án 1896. Az örök világosság fényszedjék neki!

A család szintén bocsátott ki gyászjelentést és pedig a testvérek: Pellet Gábor, Pellet Sándor, Pellet Karolin, özv. Halácsai Kálmáné, Pellet Irma, özv. Beksits Gyuláné, Pellet Ignác, Pellet Eliz férj. Szabó Lajosné nevében.

A halottas házbán, Szent-István-utca 5. sz. alatt állították fel a ravatalt, érczkoporsóba helyezvén a boldogulnat. A családtagokon kívül koszorút tettek reá a káptalan, a város közönsége, a rokonok és több helybeli család.

A temetés kedden délelőtt ment végbe. Megelőzőleg engesztelő szent-mise tartott a székesegyházban, melyre a helybeli klerus dr. Steiner Fülöp megyés püspökkel élén teljes számban megjelent, azonkívül a városi hatóság, az intézetek képviselői és nagyszámu intelligencia. A templom egészen megtelt s künn a téren, meg a Szent-István utczában sűrűn hullámzott a külvárosok lakossága, mely eljött megadni a végtisztességet.

A gyászmisét Prifach József nagyprépost mondotta. Mise végeztével dr. Steiner Fülöp megyés püspök a papság kíséretében átvonult a halottas házhoz, a mely előtt fel volt állítva a ravatal az elhunynak kanonoki jelenyeivel, és mégegyszer beszentelte a boldogulnat hűlt tetemeit. A gyászmenet 10 óra után indult óriási nép kíséretében a szedreskerti temetőbe. A koporsót hat városi és megyei hajdu vitte. A menethen láttuk Say Viktor altábornagyot, Fiáth Miklós br. főispánt, Huszár Ágoston alispánt, Daróczy

krajczárért egy napra bérelni; leányokért két annyit kell fizetni. Egy hat éves, csinos, hosszú haju leányka, kinek a szülei a Tower közelében laktak, pár év előtt a városrészt üzletszerű koldusai közt keresett portéká volt, s a firtós fejű Katicza a tulajdonosának, az természetellenes szüleinek, hetenkint hat-nyolcz forintot szerzett. Ezt a gyermeket jól táplálták s tisztán tartották; de a legtöbb gyermek akkor felel meg igazán a czélnak, ha a lehető legnyomorultabb szinben van, s ezért keveset kap enni, s csak a legszükségesebb rongyokat aggatják reá.

Az angol törvény ez idő szerint, fájdalom, nem alkalmas arra, hogy a gyermekeket megvédelmezze lelkiismeretlen szüleik ellen.

Párisban a gyermek-koldulás és gyermekkereskedés rendkívül ki van fejlődve. Ott különösen a béna, vak és siketméma gyermekeket használják fel, hogy reggeltől estig próbára tegyék a köz-jótékonyt. De vannak egészséges gyermekek is, kik szüleik utasítása szerint végigjárták a csavargás és erkölcsatlenség utcai kurzusát, míg megérnek a börtönök és feyházak számára. Ezek később önszántukból visszatérhetnek a jó utra, de a szegény nyomorok örökre koldulásra maradnak. Mint gyermeket, mint felnőttet, mint aggyasztánt egyformán kihasználják, s értéke annál nagyobb, mennél szánalmasabb a külseje. Ezt a „portékát” Párisban ép úgy lehet bérelni, mint a lovakat. A rabszolgák helyzete kedvezőbb, mint egy ily nyomorék gyermeké, mert azokat egoizmusból jól táplálják, hogy többet tudjanak dolgozni; a gyermek ellenben akkor is csak hasznot,

„Magyar Irók névtára”-ban terjedelmesen, valamint gymnasiumi tanulmányainak lefolyása is. A székesfejérvári közönség bizalmát és szeretetét teljesen bírta, mert szeretettel, türelemmel és előzékenységgel bánt szegényekkel és gazdagokkal, a ki hozzáfordult egyaránt. Nem is csoda tehát, hogy nélküle, ki mint városi bizottsági tag mindenkor felemelte szavát a hol a közjó, egyháza érdeke, hivi java kívánta, az országos képviselő választások az ő felkért befolyása nélkül sem ejtettek meg. Mikor Zichy Nándor gróf és Schwartz Gyula jelöltek álltak egymással szemben, ő vezette hiveit Zichy Nándor gróf zászlaja alá. Be is perelték, hogy egy embert megvesztegetett. Neki arra nem volt szüksége, de jelleme sem engedte volna, hogy azt tegye. A Kuria fel is mentette. Érintkezésében állt ő Sennyey Pál báróval is, mikor ez a konzervatív pártot akarta megalakítani és aktióba vinni, de a legtöbb püspöknél és mágnásnál is hibáiban kopogtatott; minek aztán az lett a következménye, hogy elvei fentartásával a főrendiház elnöki székébe lépett.

Már Jekkefaluusi Vincoze b. emlékü püspök akarta Pelletet kanonokká tenni, a ki kihirdetvén a családokozhatlansági dogmát, az akkori helybeli polgármestertől feljelentetett. Meg is idézték Budára Jekkefalusit, és Andrassy Gyula gróf miniszterelnök kalpag föltéve olvasta fel a felség rosszaságát. Alattvalói hódolattal hallgatta az áldott lelkü püspök, a ki most másodikban állt a hatalom ítélete előtt; egyszerű mint magyar, most mint hitvalló, egyedül maga a püspökök közül: de azért távol volt tőle a mai betegség, hogy martyr koronát követeljen magának. Pellet kanonokká való kinevezetése is elmaradt, mert egyéb tekintetek is az idősebb koru és sokat szenvedett König Móriozot mozdították elő. Azonban 1876-ban Dulánszky Nándor, most már szintén elhunyt és boldog emlékeztető püspök felterjesztésére a felség Prifach Józseffel együtt kanonokká nevezte, mint ilyen azonnal szentszéki egyházi ügyész, egyházmegyei főtanfelügyelő és gyóntató kanonok lett; mely utóbbi tisztségekről néhány évvel ez előtt váratlanul lemondott.

Mint kanonok a káptalannak tevékeny tagja s gazdaságainak buzgó kezelője volt. Mint városi bizottsági tag, részt vett annak minden ügyében, az óvoda, kórház és aggokintézete érdekeit nem csak működése, de áldozat készségével is előmozdította. Mint pap és ember helyt állt mindenütt, világos ítélet, határozottság és nemes szív jellemezték őt. A miről meggyőződött, attól el nem állt s attól semmiféle hatalom el nem tudta tántorítani. Sebezték ugyan őtet is, és ekkor felajdulásában modortalan is tudott lenni, de aztán volt szíve, ezt a modortalanságot vissza is vonni.

csomó ilyen kis drótos-tótot fogott össze s felelősegre vonta gazdálkjukat, a ki szegény gyermekeket baromnak sem való lyukakban tartotta, kegyetlenül verte és éhezette.

A gyermekoldulás ellen leghelyesebb, ha senki addig alamizsnát nem ad, míg ki nem nyomozza a szülők helyzetét, mert különben a gyermekek tovább súlyednek a bűn ösvényén. Sokszor rájövünk, hogy a szülők egész jó módban élnek. Gyakori az is, hogy romlott gyermekek szülei tudta nélkül koldulnak, hogy legyen pénzük nyálánságokra. Minden gyermektől, a ki koldul, meg kell kérdezni szüleinek lakását. Legtöbbször megfutnak e kérdésre. Ha a gyermek vonakodás nélkül felel, meg kell győződni, hogy igazat mondott-e, s a fenforgó viszonyok szerint adni alamizsnát.

Az olyan nőnek, a ki egész csapat gyermekkel jár koldulni, nem érdemes egy krajczárt is adni. Az az anya, kiben a szegényérzetnek csak egy szikrája él, a legnagyobb szükségben sem viszi magával gyermekeit koldulni. Ezek üzletszerű és kitanult csavargónok, kik bérelt gyermekekkel járnak.

A rendőrség sehol nem bír elég eszközzel e szomorú állapotok megszüntetésére. Ezért a társadalomnak kell minden lehetőt megtennie, hogy a gyermekoldulást és gyermekkereskedést megszüntesse.

(b. a.)

Azzal végzem, hogy az 1871. évi autonomikus mozgalmak idejében — akkor nem óhajtván az autonómiát — irántam meghidegült és meghidegült azon néhány társam iránt is, Kuti Márton és Kereskényi Gyula iránt, kik azt óhajtottak. En tiszteltem benne a nézet jogát és az őszinteséget. De nemsokára ismét fölmelegedett, ismét őnzetlen jó barát lett, kanonokká történt kinevezetésekor örömmel fogadtam. És az utolsóelőtti látogatásom alkalmával, mikor beteg ágyánál voltam, megtört szemével szemembe nézett... kezét szorított... Ezt a kézzorítást magammal viszem síromba. Legyen áldott emléke, az örök világosság fényeskedjék neki!

Székesfejérvár, 1896. márczius 9.

Megyei közgyűlés.

A hétfő délelőttre összehívott rendkívüli közgyűlés egy óra alatt letárgyalta az összes ügyeket. Vitát csupán egy kérdés támasztott: a gyurói segédjegyzői állás kérdése, melynél sajnosan kell tapasztalunk, mint terhelik meg a községeket méltánytalanul. Az állam halmozza el teendőikkel a községek által fizetett jegyzőket, de nem nyújt szerkedést a terhek viseléséhez. A megye pedig a helyett, hogy megvédené a községeket, fogyatékos hatalmát elnyomásukra használja föl.

A gyűlés legfőbb tárgya a 2%-os pótdadó megszavazása volt, mely 10 éven át a megyei árvalaház létesítésére és fenntartására fog fordítatni. Ez intézmény szükséges voltát mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a jelen volt 63 bizottsági tag közül 62 vita nélkül megszavazta az indítványt. Meglévén a határozat, most már a kiküldött bizottság feladata mielőbb határozni, hogy hol legyen az árvalaház. Ertesztésünk szerint a kálozi Zichy-kastély tulajdonosa, Oltéan Sándor a legmesszebb menő áldozatokra kész, ha vele a följajlott kastély és hozzátartozó részek átvétele végett érintkezésbe lépnek.

A közgyűlés Kupez József árvalapénztári ellenőrnek 600 frt nyugdíját, Nagy Kálmánnak megvételtesit járulék fejében 63 frtot szavazott meg, ellenben özv. Steits Lajosné végkielégítési kérvényét elutasította.

Gyuró község felelőse tárgyában, mely a segédjegyző rendszeresítését elrendelő alispáni végzés ellen adatott be, Lits Gyula arra kérte az alispánt, hogy elégedjék meg egy kiegészítő alkalmazásával. Huszár Agost alispán és Szűts Jenő váli főszolgabíró fejtegették, hogy az eddigi kiegészítőnek évenként 2-300 frtot kellett fizetni, s ha segédjegyzői állás rendszeresítettik, az sem fog többé kerülni. Heiszler Győző lovasserényi jegyző azt ajánlotta, hogy a miniszterium keressék meg a segédjegyzők költségeinek fedezése végett, miután az halmozza el a jegyzőket mindenféle állami munkával. A közgyűlés azonban az alispán határozatát hagyta helyben, s így Gyuró községnek fizetni kell a rendes segédjegyzőt.

A közigazgatási bizottság kedden, e hó 10-én d. e. Fiáth br. főispán elnöke alatt ülést tartott, melyen a rendes jelentéseket bemutatták.

Ezzelal csupán a főjegyző évi jelentésének ama pontját kifogásoljuk, mely a katolikus köröket elítéli, „miután benem vallott politikai célok szolgálatában állanak”. Ez az állítás ép oly bornirt, mint felháborító. Ha a kath. körök tullepik a működési határt, melyet alapszabályaik engedélyeznek, a politikai hatóságoknak joga van a felosztást keresztülvinni. De ez sehol sem fordult elő. Meggyanusítani azonban a kath. köröket, hogy politikai célokat szolgálnak, s e szupponált célok elitéléssel egyidejűleg kifogásolni magokat a kath. köröket is: ehhez nincs joga egyetlen főjegyzőnek, alispánnak vagy helyjegyzőnek. Az ily hangulatsimálás ellen a leghatározottabban tiltakozunk s

figyelmébe ajánljuk Balassa Sándort főjegyzőnek, hogy privát véleményeit ne öltöztesse hivatalos formába.

A többi jelentésekből kiemeljük, hogy a múlt évben hat fegyelmi eljárás volt megindítva, 5 községi község s egy közigazgatási tisztviselő ellen. A községek belétele rendes, 17 község számadását azonban pótlás végett vissza kellett küldeni.

A községi pótdadó átlag 17-1%, a mi a tavalyihoz képest nagyobbodást mutat. A tulajdonosok megterheltek kis községeken úgy lehetne segíteni, ha közigazgatásilag valamely szomszéd községhez csatoltatnának. A közbiztonság kielégítő, az elmekörösök száma ellenben szaporodik s van köztük több közveszélyes is, kiket nincs hová helyezni.

A közegészségügy javult; a múlt évben 126 esetben kevesebb halálozás történt. A himlő ellen 12,000 egyént oltottak be. A megye területén 126 szülésznő működik. A gyógytárak száma eggyel szaporodott.

Az anyakönyvvezetői helyiségek ellen sok helyről panasz érkezett; a bejelentések körül mulasztás csekély számban fordult elő.

Az utak nincsenek jó karban, főként a dülő- és vicinális utak igen kezdetlegesek. — Az állat egészségügy nem kielégítő; a sertésvész, a száj- és körömfájás sok kárt okozott. A szülőket a filloxera pusztítja; a gazdák az amerikai vesszőkkel való védekezés helyett inkább a homoki ültetéshez folyamodnak. Az erdők a hernyópusztítás miatt szenvedtek.

A munkáviszonyokról megemlékezve, konstatálja a jelentés, hogy a szoczializmus csirái észlelhetők, de nyilvánosan még nem ütötte fel a fejét. A napszám 40 krtól 2 frtig terjed.

A pénzügyigazgatóság s a tanfelügyelő, az árvások és csendőrség jelentései tudomásul vétettek, ugy szintén Szűts Arthur főjegyző ama jelentése, hogy a Fábian Sándor váli jegyző ellen indított fegyelmi eljárás becsüszintetve lett.

A pénzügyigazgatóság két javaslatot is terjesztett elő és pedig a dohány-tőzsde haszonélvezetének megszüntetése iránt, továbbá az állami tisztviselők, nyugdíj és kegydíjasok adó- és bélyeglevonásának megváltoztatása iránt.

A bizottsági elhatározta, hogy a földadó, III-ad kereseti adó és a házadó reformját sürgetni fogja.

Táviratok.

A képviselőház ülése.

(Saját tudósítók jelentése.)

A mai ülésen már Szilágyi Dezső elnökölt, a kim erősen meglátszik legutóbbi gyöngékedése.

Naprend előtt Dániel Ernő keresk. miniszter bemutatja a vöröstoronyi vicinális vasutról szóló törvényjavaslatot.

Hegedűs Károly a pénzügyminisztert interpellálja a czeplédi tagosítások ügyében, Hólló Lajos pedig a miniszterelnököt a Vágó-féle diszmenet elmaradása miatt.

Bánffy Dezső báró ez utóbbira válaszolván, kijelenti, hogy a kormányban nincs pénze e célra.

Az igazságügyi budget tárgyalásánál felszólalt Lits Gyula és amaz óhajának adott kifejezést, hogy a moóri közigazgatás helyezzessék Székesfejérvárra, Váli pedig kapjon külön közigazgatást.

Okolicsányi László a bíróságok lassu működése ellen szól és Zsitvay Leo budapesti törvényszéki elnököt kritizálja. Ugron Gábor hasonló szellemben beszél s kiemeli Zsitvay goromba modorát és célzatos tárgyalási asisztomáját.

Ezután Erdélyi miniszter hosszu beszédben védte a költségvetést és Zsitvayra vonatkozólag kijelentette, hogy eddig megfelelt kötelességeinek. Ha azonban vádakat vannak ellene, hajlandó vizsgálatot elrendelni. Egyuttal megfelelőn parkodott Polónyi és Visontay határozati javaslataira, azokat feleslegeseknek mondván.

A szavazásnál nagy többség elfogadta a tételt és mellőzte a határozati javaslatokat.

Öt percznyi szünet után Meskó László szólalt fel a bíróságok ügykezelése ellen.

A külügyminiszter kitüntetése.

Berlin, márcz. 11. (Saját tud. táv.) Vilmos császár Goluchovszky gr. osztrák-magyar külügyminiszternek az I-ös oszta lyu vörös sas rendet adományozta.

Városi és vidéki hírek.

— **Márczius 15-ét** nemzeti ünnepülésétünk nagy napját, városunkban is megünnepelik. A függetlenségi kör elötte való este 7 órakor saját központi helyiségében, (a Kostyelik-féle házban) diszközgyűlést tart, melyre nemcsak a kör tagjai, hanem a város összes polgárai meghívotnak. A diszközgyűlés tárgysorozata a következő: 1. Elnöki megnyitó, tartja Gáncs Jenő, alelnök. 2. Ünnepi beszéd, tartja Tóth Arthur, elnök. 3. Hazafias költemény, felolvassa Csitári G. Emil, tb. főjegyző. 4. Záróbeszéd, tartja dr. Sára Gyula, tb. főjegyző. — Az Iparos ifjuság önképző köre ugyancsak márczius 15-ike alkalmából (a kör új helyiségében, kórház-utca 2. szám) hazafias ünnepélyt rendez, a a következő programmal: Hymnus, éneki a kar. Szabadság ünnep, előadja Szöke Viktor. Felelvásás, tartja Wittinger Lajos. Pókaíné, szavalja Hollósi Ferencz. Szavallat előadja Hamalgó Mariska k. a. Felolvásás, tartja Szaller István. Talpra magyar, előadja Szabadi László.

— **Allamsegély a tanítóknak.** A közoktatásügyi miniszter a tanítói fizetések dolgában körrendeletet bocsátott ki, melyben tudatja, hogy az államsegélyért való folyamodásnak határideje még a mult év szept. 25-én lejárt, de azért máj. hó 1-éig a tanítói államsegélyért való kérvényeket elfogadja. Utasítja továbbá a miniszter a közigazgatási bizottságokat, hogy miután a tanítói javadalmozások összeírása megtörtént és így könnyen megállapítható azon körülmény, vajjon melyik tanító nem élvezi a teljes 300 frtot, hajtassák be a járási közegek által haladéktalanul a hiányt még pedig az iskola fentartókon, kik az államsegélyt igénybe venni nem akarván, a hiány kötelezettségeit hallgatólag magokra vállalták.

— **Városi közigazgatás.** A város közigazgatási bizottsága szerdán délelött gyűlést tartott, melyen bemutatták a mult évről szóló jelentést. Hely szüke miatt lapunk legközelebbi számában fogjuk ismertetni e terjedelmes jelentést, mely felöleli a város közigazgatásának minden jelentősebb mozzanatát. Ezuttal kiemeljük, hogy a város panaszkodik az anyakönyvvezetés hosszadalmassága miatt, s orvoslást kér a belügyminisztertől. Az ülésen bemutatták egyuttal a mult havi jelentéseket is a rendőrség, az árvaszék, a mérnöki hivatal, a főorvos, a tanfelügyelő és a pénzügyigazgatóság részéről.

— **A városi iskolaszék** e hó 9-én tartott ülésén Alaghy Dezső elnök mély réávéttel tudatta dr. Pellet Ödön kanonok, iskolaszéki tag elhunytát, s indítványára jegyzőkönybe ígatták a vesztéség fölötti fájdalmakat. Elhatározták, hogy Auerbach Gábor, Lanzerich Antal és Ullreich Anna osztálytanítókat véglegesítik. — Göbel János igazgatónak pedig az osztályvezetés alól való felmentését javasolni fogják. Egyuttal felkérlik a közgyűlést, hogy új osztálytanítói állást szervezzen.

— **Anyakönyvi bolondgombák** czim mel ellátott gyűjteményünket legujabban Perczel Dezső belügyminiszter szaporította. Kinevezvén ugyanis Fejérmegye területére a helyettes anyakönyvvezetőket, azt a tréfát engedte meg magának, hogy Gerwein János lovasberényi segédjegyzőt kinevezte h. anyakönyvvezetőnek Lovasberénybe és Sárkeresztra. Az illető kétségkívül meg van hatva e nagyfoku bizalom által, de rendeltetésének aligha felelhet meg, mert Lovasberény megyénk felső, Sár-Keresztur pedig az alsó vidékén van. Hogy a dupla kinevezés mikép eshetett meg, erre nézve fölvilágosítást nyújt levelezőnk, a ki tudatja, hogy Gerwein megelőzőleg Sár-Keresztúron jegyzősködött, s mindkét helyről felterjesztették helyettesnek. A felterjesztésnek azonban a miniszter részéről való illetén elintézése méltóan jellemzi az új rendet, mely a slendriánosság szó a legtalálóbb.

— **A tóvárosi r. k. kisdédővő egye-sület** vasárnap délelött tartotta évi közgyűlést. Az egylet működéséről szóló jelentést Szirbek Jozsef titkár terjesztette elő, s ezt valamint a számadásokat helyeslöleg tudomásul vették. Az egyletnek 5276 frt vagyona van, melyből óvodát akar építeni. A Michl-féle 3000 frtos alapítványt kérték a káptalantól, mely a kezeléssel meg van bízva, hogy betáblázásra adja ki, de miután a káptalan a kérelmet nem teljesítette, gyűjtést indítanak az óvoda felépíthetése végett. Mintán Alaghy Dezső elnöknek buzgalmaért köszönetet szavaztak, gondnoknak Papp Adámot, ügyésznek Szabady Józsefet választották meg.

— **A székesfejérvár-sárbogárdi viczi-nális vasut szöba** került a megyei vasutbizottság e hó 9-iki ülésén. Szeniczey Ödön szabadelpárti képviselő és vasuti konzesszionista ugyanis megkereste a vármegyét, hogy a kereskedelmi miniszteriumnál pártolja az ő kérelmét, mely az építési költségeknek fölemelésére irányul. A bizottság azonban ki-mondotta, hogy az építési költségekbe nem avatkozik, ellenben megkeresi a minisztert, hogy az államvasutak által kilátásba helyezett teher-áru forgalom átutalási mérvét idejekorán határozza meg, mert e nélkül a vasut nem volna létesíthető.

— **Nyilvános köszönet.** A „Fejérmegyei Taka-rékpenztár,” mint minden évben rendszeren, ugy az idén is 20 frtot volt kegyes a „Székesfejérvári kath. legényegylet”-nek ajándékozni, mely adományért ez uton is hálas köszönetet mond az elnökség.

— **Pályázat.** Az alsó-alapi róm. kath. népiskolai tanítói állásra az ottani plebánia hivatal pályázatot hirdet.

— **Szenzációs öngyilkosság.** Adler Ignác garamkissallói regale bérlő, kit annak idején rituális gyilkossággal vádoltak, vasárnapra virradó éjjelen a fővárosban öngyilkos lett. Ismeretes, hogy Adler Fusz János zselizi plebános ellen sajtópört indított mert az őt rituális gyilkossággal vádolta. Ennek a sajtópörnek márczius 26-án lett volna a tárgyalása s Adler épen e sajtópör érdekében járt itt a fővárosban ügyvédjénél. Kár hogy Adler e kétségbeesett lépést megtette. Az igazságszolgáltatásnak is megnehezítette a dolgát és

főn marad borzasztó a vérvád, a melyet váratlan öngyilkosságával nem gyengített meg, sőt a garamkissallói népnél valószínűleg még meg is erősített.

— **Világosságot!** . . A multkor már megemlékeztünk arról a botrányos sötétségről, mely esténként uralkodik a város mellék-utczáiban. Ugy látszik azonban, hogy a helybeli gáz társulat egyáltalán nem hajlandó segíteni a bajon, pedig tudomásunk szerint a várossal fennálló szerződés alapján kötelessége volna a fizetett bérösszegért világítani is. Ajánljuk a gáztársulat nem épen tökéletes eljárását a városi hatóság figyelmébe.

— **Az új városház terveit** hétfőn délután mutatták be az építő-bizottság ülésén, melyen részt vettek: Havranek József polgármester, Winkler Vilmos főmérnök, dr. Major Ferencz főorvos, Tomcsits Gyula gazd. tanácsos, Almássy Ferencz, Dietrich Szilárd, dr. Fanta Adolf, Kováts István és Tóth Artur, biz. tagok és Say Ferencz építész. Ugy Winkler főmérnök, mint Say építész részletesen ismertették az általuk készített terveket, melyek közül tudvalevőleg Sayé nagyobb szabásu, ugy az épület terjedelmét, mint a költségeket illetőleg. A bizottság abban állapodott meg, hogy az egyes hivatalok vezetőitől felvilágosítást szerez be, mely helyiségekre van szükségük s e végből 16-án a tanácscsal együtt közös ülést tart.

— **A székesfejérvári iparos-ifjuság önképzőköre** e hó 8-án tartotta évi rendes közgyűlést a városház nagytermében. A közgyűlés az elnöki jelentés meghallgatása után, a tisztikart választotta meg. Fővédnök: Seidel Lajos, főkapitány; elnök: Barna Lajos, alelnök: Berveiler János; igazgató: Szaller István, jegyzők: Neuvelt Samu, Szöke Viktor; pénztárnok: Stummer Károly; ellenőr: Rejha Károly; Háznagy: Wundele Sebestyén; könyvtárnokok: Fipek József, Janeschitz Rudolf; számvizsgálók: Szubin Antal, Laczófi Jenő, Szabadi László. Megválasztott továbbá 30 választmányi tag.

— **A szabadkőmívesek ellen.** Rómában most egy nemzetközi társulat alakult a szabadkőmívesek ellen. Ez a társulat az idén Brüsszelben kongresszust tart, a melyen megbeszéljük a szabadkőmívesek elleni harc módját. A társulat Budapestben is állított fel fiókot, a mely legközelebb becsájtja ki felhívását a magyar katolikusokhoz, hogy szervezkedjenek a szabadkőmívesek elleni harczra.

— **Elfogott szökevény.** A helyben állomásozó 12-ik uhánás ezred egyik közlegénye, a szlavonai származásu Kovácsics Nicola megunta a nem épen barátságos bánásmódot, melyben főlebbvalói részesíték, s megszökött a kaszárnnyából. Először öngyilkos akart lenni, majd elhatározta, hogy hazamegy. Az utat azonban eltévesztette, s a déli irány helyett fölfelé ment. Nyéken a mezőör lefűllete s bekísérte a község házára, hol bevallotta, hogy szökött katoná. A csendőrök e hó 8-án visszaszállították városunkba.

— **Tizenegy éves gyujtogató.** A Szőlgyén községhez tartozó Szöllöhegyen, — írja levelezőnk — e hó 4-én egy Árva Pál nevű 11 éves csavargó gyerek gyufával felgyujtotta Sámson Antal szőlgyéni gazdának a pinceszét és hajlékát. A benne levő 10 meter mázsa árpa, 8 meter m. buza, cséplőeszközök sertes-hus és zsír mind elégett. A faluban ugyanis az a rossz szokás van, hogy az élelmi szereket és a gabonát, a tüztől való félelem miatt, nem a községben, hanem a kívül eső hajlékokban tartják. Itt azonban mentésről szó sem lehet. Sámson kára nagy, mert semmije sem volt biztosítva. Az elvetemedett fiút, a ki maga bevallootta gonosztevéjét, átadták a járásbírósnak.

— Önnek valóban igaza van.
 — 'Tudja-e, hogy hány esernyő fogy el évenként Magyarországon?
 — Sajnálatos kell beismernem, hogy tanulmányaim es irányban hiányosak

— Több mint két millió. Tegyük fel, hogy minden esernyő csak egy forint hasznát hoz az államnak, a kincstár évenként két millióval gyarapodik. Ez pedig már számottevő a budgetben.

— Elhíszem, ámbár budget összeállításával még nem foglalkoztam.

— De nem csupán az anyagi rész, az állami jövedelmek szaporítása lebeg szemem előtt. Fontosabb kérdés előttem a forgalom megkényyítése. Nem figyelte meg, hogy esős időben az utcai közlekedést az esernyők megnehezítik? Minden perczen összeakadunk egy esernyővel; tasigájuk egymást, s hol fel toljuk, hol le kapkodjuk esernyőnket, ha keskeny járdára kell mennünk.

— Ezt csakugyan észrevettem.

— Nos, én az alábbi igen egyszerű, de megdönthetetlen számítást állítottam föl; ha az esernyők 50 százalékát igen hosszú nyelekkel, 50 százalékát pedig igen röviddel látjuk el, mindezeket a kellemetlenségeket el lehet kerülni. A paraplik felerésze a másik felerész alatt fennakadás nélkül elészálhat. Ez csak világos?

— A napnál világosabb.

— Magától értődik, hogy a míg az esernyők készítése a magán-ipar tárgyát képezi, szabályozni nem lehet, miután egy adófizető állampolgárnak nem lehet megparancsolni, hogy az egyik hossznyelű, a másik rövid nyelű esernyőt gyártson; ez a törvény előtti egyenlőség elvébe ütköznék; de ha az állam az esernyőgyártásból monopoliumot csinál, mi sem könnyebb, mint felerészben hosszú-, s felerészben rövidnyelű esernyőket készíteni ép úgy, miként a kincstár most 7, 10 és 30 krajczáros dohánypaklikat árul.

— Megengedi, hogy egy megjegyzést tegyek?

— Méltóztassék.

— Nem tart attól hogy az 50 százalék hossznyelű esernyőből akad 25 százalék, mely a másik 25 százalék karambolozik s nem volna-e lehetséges, hogy e tünet az 50 százalék rövid nyelűknél is előforduljon?

— Az örölgőbe is, önnek igaza lehet. Megkísértem, hogy e csekélyregeen segítek valahogy. A viszontlátásra, kedves uram!

A milleniumi kiállításról.

— Eredeti tudtítás. —

A magyar háziipar törzskönyve.

Ugyanakkor mikor a háziipar számára nagy és rendszeres kiállítást határoztak el, a kereskedelmi miniszter elrendelte a magyar háziipar törvényének elkészítését. A nagy munkát Dr. Kovács Gyula egyetemi magán tanárra bízták, aki már teljesen elkészült vele. Egy hatalmas könyvet állított össze a melyben iparágak, valamint megyék és községek szerint csoportosítva megtaláljuk, hogy bármelyik iparágat hól kultiválják, melyik vidéken hány család, hány ember, mennyit állítanak elő, hol kerül piacra stb. Viszont a községek szerint való csoportosításban megvan Magyarország minden községének, minden háziipara az összes adatokkal. A hasznos munkát egyelőre a kiállítás rendezésénél s a katalógus összeállításánál használják fel.

A Batthyányi kincsek a kiállitáson.

A napokban több vasuti kocsiba csomagolva érkeztek a történelmi kiállításba az ősi Batthyány-család történelmi műkincsei. A hazafiásan gondolkodó hercege Batthyány-Strattmann Ödön mindent rendelkezésre bocsátott, amit csak kincses gyűjteményeiben a szakértők a kiállításra alkalmasnak találtak. Számos nagyértékű, drágakövekkel ékített fegyver mellett régi butorok, nagybecsű képek vannak, továbbá egy vért ezüstből való házioltár, valódi gyöngyökkel borított diszruhák, a hős Batthyány Károly harczaiban szerzett temérdek hadi zsákmány, köztük három pompás török-sátor stb. Összesen közel kétezer tárgy az a mi a hatalmas oligarcha-család fényes múltjáról tesz majd tanúbizonyságot. Ezeket kívül kiállításra kerülnek a család körmendi híres levéltárában őrzött páratlan becsű régi okiratok is, melyeket semmiféle zsebes áron se lehetne megváltani.

Közgazdaság.

* A vasuti szomszédos forgalom megdrágítása márcz. elseje óta tényleg életbelépett. A miniszter szaporitami akarja az államvasut bevételeit, de reformja a szegényebb néposztály érdekeit nyomja agyon. Tudvalevő, hogy a III-ad oszt. szomszédos forgalom legnagyobb része a napazamosok utazásából alakul, tehát a zónatarifa emelése ezeket a szegény embereket sújtja érzékenyen.

— A herendi porcelángyár bukása. Az ország egyik leghíresebb és legrégebb gyára s herendi porcelángyár f. hó 6-án beszüntette a munkát és elbocsájtotta az összes alkalmazottakat. A gyárat három év előtt vette át az államtól az Egyesült magyarhoni fűveggyár részvénytársaság. E társaság nagy üzleti veszteségei okozták azt, hogy a herendi gyárban a munkát bekellett szüntetni. A gyár az ezredéves kiállításra remek tárgyakat készített, de ezeknek kiállítása azonban az üzem beszüntetése miatt elmarad.

* Sertésbekerítési megengedése. A földmívelési miniszter megengedte, hogy Szerbiából leölt sertések, friss sertésus és szalonna, zsír, sörte, bőrök, kalbászeműek, sonka és szalámi beazállíthatók, ha származási és egészségi bizonyítvánnyal el vannak látva.

* A déli vasut, mint értesülünk, május hó 1-től fogva a budapest-prágerhoi vonalon az eddigi éjjeli gyorsvonatokon kívül még egy másik, nappal közlekedő gyors vonatot fog életbe léptetni, továbbá magyar vonalai részére 60 új folyósos személykocsit és több gyorsvonati mozdonyt rendelt meg.

* Vásár Esztergomban. Figyelmeztetjük a vásárlátogató közönséget, hogy a baromvászár e hó 16-án, a kirakodó vásár pedig 17-án és 18-án lesz Esztergomban.

Piaczi árak Székesfehérvárott

— 1896. márczius 11-én. —

Buza	6.30—5.60
Rozs	5.80—5.90
Árpa	4.50—4.70
Zab	5.80—6.00
Tengeri	4.10—4.15

pálinka
(sósorszesz)

F E R E N C Z -

Vértes gyógyszerész-féle
hasznalatban a leghatasosabb.
Egy üveg 1 és 2 korona.

Kapható:
Gyógytárakban, drogueriakban, és fűszerkereskedésekben.

Továbbá ajánlatnak a „Sas gyógytár” világhírű gyógyszerei u. m.: Dr. Heuffel-féle gyomor eszencia, Dr. Heuffel-féle vertisztító labdacok, Bánáti növény-nedv, Herkulesfürdői köszvényeszsz, Injeccio és capsules végétales stb.

Raktár: Székesfehérvárott: Imrich Viktor gyógytára: valamint: Vértes Lajos, sasgyógytára, Lugoson 451. sz.

VÉDJEGY.

Vinghványi László
GYÜMÖLCSFA-ISKOLAJA
CZEGLEDEN.

* Nagy választék női confectionéból! Kész női felöltöket már a tavaszi saisonra külföldi első forrásokból megkaptam. Ezen czikkekre különösen az idén is nagy sulyt fektetek; arról előre biztosíthatom, hogy ugy divatosságánál, mint jutányos áránál fogva e czikkekre nemhogy helyben, de a fővárosban sincs concurrenssem. Nagyrabesült figyelmébe ajánlva üzletemet, maradok tisztelettel Steininger Sándor.

Dr. Huszár Adolf

FOGORVOS.

Székesfehérvárott, iskola-utca sáját hátr.

Foghuzás, plombálás és műfogak a legujabb vivmányok alapján.

RENDEL 8-6

Állandóan Székesfehérvárott.

-17

Templomi szövetek gyára.

*Kitüntette 1871. * Kitüntette 1881.*

DEILER JÓZSEF

templomi szerek gyára és templomi ruhák készítése

Bécs, VII., Zieglergasse 27.

Képviselő: BRÜCKNER FERENCZ.

Megrendelésre készítek minden templomi ruhát, ugymint: **csulát, veosernye-köpenyt, dalmatikát, velumokat, stólákat, menyeketeket, zászlókat** stb., valamint egész **ornatust** a legkorrektebb kivitelben. 52-41

Templomi szükségletek.

Hirdetések felvételnek

a
kiadóhivatalban

Szent-István-tér 1. sz.

Fogorvos

Dr. RITSCHER ZSIGMOND

a bécsi fogorvosi egyetemi-intézet
volt fogorvosa.

Székesfehérvár, sas-utca 7. sz.

Foghuzás érzéketlenítő szerrel.
Plombálás arany, platina és cementtel.
Műfogak és fogsorok kaucsuk vagy arany alapon.

Speciálalista arany plombálásban.

Rendel reg. 8 óratól este 6-ig.

Vasár- és ünnepnapokon is.

10-8

SZÁMER IMRE könyvnyomdája, könyvkötészete,

irodai-szerek- és papirraktára, * * **SZÉKESFEJÉRVÁROTT.**

Nagy raktárt tart a Fötiszt. plebános urak számára szükséges mindenféle nyomtatványokból.

Ajánlja a modern kor izlése szerint berendezett könyvkötészetét, hol a **legdiszesebb** kötések is a lehető **legjutányosabb** árban készíttetnek.

Egyházi adókönyvecskék, — 7 évre szolgáló — beküldött minta szerint rovatozva, kék borítékba füzve 100 drb 7 frt, — minden további száz csak 1 frt 50 kr.

Nyomatott Számmér Imrénél, Székesfehérvárott.